

kunne have dannet sig en bestemt Mening derom. Jeg skal derfor kun med Hensyn til den Paaastand, der er gjort om Inconsequents fra Udvalgets Side, bemærke for det Første, at det aldeles ikke ved denne Leilighed har været Udvalget om at gjøre at gennemføre nogen streng Consequents, at Udvalget kun har stræbt at faae de Principer, som man ansaae for at være de rigtige, udtalte og enten billige eller misbillige af Thinget, saaledes at man kunde faae Thingets Botum for, hvilken Grundsætning det anser for at være den rigtige, og hvilken der saaledes for Fremtiden bør følges. Udvalget har derfor fremdraget alle de i det forelagte Lovforslag opførte Poster, saaledes som de efter dets Mening maatte henføres under de opstillede Grundsætninger, for gennem Thingets Beslutning om disse specielle Poster at erhverve dets Sanction af de almindelige Grundsætninger, som Udvalget for sit Vedkommende har maattet ansee for at være de, der i Sager af denne Art bør følges; skulde der imidlertid endnu være nogle Poster, som muligviis kunde i Forbindelse med andre af Udvalget fremdragne henføres under den samme Grundsætning, er det i mine Dine af underordnet Betydning; dog skal jeg ikke undlade at bemærke, at Udvalget har gjort sig til Regel ikke, uden naar Sagen var fuldkommen reen og klar, at indstille Noget til Vedtagelse af Thinget. Saaledes forekommer det mig, at navnlig de to Exempler, som ere blevne anførte af den ærede 4de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Nothe), tilfældigviis ere af den Betsafsenhed, at man kan antage de paagældende Forhold for saa tilstrækkelig oplyste, som det formeentlig vil være nødvendigt, for at gjøre en Indstilling af den omhandlede Natur. Jeg vil saaledes anføre med Hensyn til Contoen for Portos og Regnskabsomkostninger, at det er oplyst, at der virkelig er kommet Udgifter ind under denne Conto, som man ikke havde gjort Regning paa ved Finantslovens Udarbejdelse, nemlig visse Portoudgifter, vedrørende forskellige Consulater i Udlandet; det bliver altsaa gennem denne Tillægsbevilling udtalt, at Thinget billiger, at Regjeringen paa denne Post har opført disse Udgifter, hvortil der ikke tidligere er taget Hensyn. Naar den høitærede Finantsminister

har gjort Udvalget den Indvending, at det ikke, ifølge de af det selv opstillede Grundsætninger, har ladet staae den paa Forslaget opførte Udgiftsforøgelse til Vedligeholdelsen af Postforbindelsen med Udlandet ved 2 Dampskibe imellem Kjøbenhavn og de østerrøiske Havne, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Udvalget vistnok vilde have indstillet til Thinget at lade denne Post blive staaende, dersom den var bleven opført i en saadan Form, at den kunde komme ind under den almindelige Grundsætning; men Sagen er den, at Regjeringen ikke har forlangt en vis Sum, paa Grund af, at den har udlagt Penge udenfor den Bestemmelse, som var givet i Finantsloven; men Regjeringen har forlangt den fornødne Sum til samme Formaal, som var givet ved Finantsloven, et Formaal, som den imidlertid har troet at burde undlade at indskrænke sig til, og som den vistnok heller ikke burde indskrænke sig til. Altsaa, saaledes som Posteringen her i Loven er, vil den begjerte Sum dog ikke bevilges til, hvad her staaer anført, men bevilges til et andet Niemed, som desuagtet meget gjerne i og for sig kan have været særdeles fornuftigt. Den Rettelse, som altsaa bliver at foretage, men som Udvalget ikke har kunnet foretage med det Materiale, det har havt, bliver af en særlig Natur, og navnlig af en saadan Betsaffenhed, at den først kan fremkomme ved Dechargen. Imidlertid er det ikke alene denne Grund, der har ledet Udvalget, men tillige den, at man, forinden Bestemmelse tages, maa ønske den hele Post underkastet en nøagtigere Undersøgelse, end der kan finde Sted her, og navnlig en saadan Undersøgelse, som ene vil kunne finde Sted i Statsrevisionen. Dette er den dobbelte Grund, saaledes som det ogsaa vil findes udtalt i Udvalgets Betænkning, der har tilskyndet Udvalget til at fremsætte det paagældende Endringsforslag.

Finantsministeren: Jeg maa tilstaae, at jeg dog ikke kan finde den anden Grund rigtig. Ved at anføre den kommer den ærede Ordfører, synes mig, i Strid med den af Udvalget, ligesom ogsaa af ham selv tidligere anførte almindelige Grundsætning, som er fuldkommen rigtig, den nemlig, at man ved en Tillægsbevilling til Finantsloven ikke gjør An-